

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Deinde authoritates inducit, quibus hæc sententia roboratur. G

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

lier essentialiter Deus esset & eōuerso. At potuit Deum assumpsisse hominem in sexu muliebri, potuit ergo mulier esse Deus & econuerso.

Auctoritates inducit quibus hæc sententia roboratur.

G

Ne autem & isti de suo sensu influere videatur, testimoniis in medium productis quod dicunt eō firmant. Ait n. Aug. in li de gratia noui testamenti. Sicut non augetur numerus personarum, cum caro accedit animæ vt fit vnus homo, sic non augetur numerus personarum, cum homo accedit verbo, vt fit vnus homo Christus: legitur ita Deus homo vt intelligamus huius personæ singularitatē, non vt suspicemur in carnē mutatam diuinitatē. Idē quoq; tractans illud verbum Apost. Habitu inuentus est vt homo, manifestē ostendit Deum dici factum esse hominē, vel esse hominē secundum habitum in li. 83. quæstionum ita inquit. Multis modis habitum dicimus, vel habitum animi, sicut disciplinæ præceptionē vsu firmatā, vel habitum corporis sicut dicim⁹, aliū alio validiorē, vel habitū eorum q̄ membris accommodantur extrinsecus, vt cū dicimus aliquē vestitū vel calceatū, & huiusmodi. In quibus omnib. generibus manifestū est in ea re dici habitum, q̄ accidit vel accedit alicui, ita vt eā possit etiā non habere. Hoc autē nomen ductū est ab illo verbo quod est habere. Habitus ergo in ea re dicitur, q̄ nobis vt habeatur vel accidit vel accedit: veruntamē hoc interest, quia quedam eorū q̄ accidunt vel accedunt, vt habitum faciant nō mutatur, sed ipsa mutāt in se integra & inconcussa manētia, sicut sapientia accedēs homini, nō ipsa mutatur, sed hominem mutat, quē de stulto sapientē facit. Quædā vero si accedūt vel accidūt, vt mutant & mutentur vt cib⁹ q̄ amittens speciē suā in corpus vertitur, & nos cibo reſecti, ab exilitate atq; lāguore in robur atq; valentiā mutamur. Ter-

*Epist ad Hō-
neratū 110:
in fine ca. 4:
in tom. 2.*

Philip 2:

*In princ. quæ-
73. in to. 4:*

*Ibid. t. auld
inferius:*

*Ibid. paulo
inferius.*

tium gen^o est, cum ea q̄ accidunt, vel accedunt, ne
mutat ea quib^o accidunt, nec ab eis ipsa mutan-
tur, sicut annul^o positus in digito, q̄ genus raris-
sime reperitur. Quartū genus est cū ea quę accidunt
vel accedunt, mutatur nō à sua natura, sed aliam
speciē & formam accipiunt, vt est vestis, q̄ deiecta
atq̄ deposita non habet eā formam q̄ sumit indu-
ta, Induta n. mēbris accepit formam, q̄ non habe-
bat exuta, q̄ genus congruit huic comparationi.
Deus n. filius semetipsum exinaniuit, nō formam
suam mutans, sed formam serui accipiens, neque
cōuersus aut transmutatus in hominē amissa in-
cōmutabili stabilitate, sed in similitudine homi-
num factus est ipse susceptor, verum hominē sus-
cipiendo habitu inuentus est, vt homo, i. habendo

*Ibid. paulo
inferius.*

hominē inuentus est vt homo, non sibi sed eis q̄
b^o in homine apparuit. Quod autē dicit vt homo,
veritatē exprimit. Nomine ergo habitus satis si-
gnificauit Apostolus, qualiter dixerit in similitu-
dinē hominum factus, q̄a non transfiguratione in
hominē, sed habitu factus est, cum indu^o est ho-
minē, quem sibi vniens quodāmodo atq̄ confor-
mans immortalitati eternitatiq̄ sociaret Non er-
go oportet intelligi mutatum esse verbum susce-
ptione hominis, sicut uet mēbra veste induta mu-
tantur, quamuis illa susceptio ineffabiliter susce-
ptū suscipiēti copularer. His verbis apertē innue-
re videtur Aug. Deū dici factum hominē secundū
habitum. Qui etiā ipsius incarnationis modū vo-
lens exprimere quærētibus in 4. lib. de Trin. ait. Si

*Cap. 12. ad
medium.*

quæritur incarnatio quomodo facta sit, ipsum ver-
bum Dei dico carnē factum, i. hominē factum, nō
tamē in hoc q̄ factum est, conuersum atq̄ muta-
tum, sed carne, vt carnalibus congruenter appare-
ret, indutum. Ita sanē factum, vt ibi non sit tantū
verbū Dei & hominis caro, sed etiā rationalis ho-
minis anima. Atq̄ hoc totū & Deus dicatur p̄pter

Cap. 2.

Deum

Deum
intelli
do, &
li. de fi
& ve
In eo v
natur
nam si
liud fu
nisi for
vtraq̄
plena e
na nat
p̄ seips
quem
eodem
suscepi
homin
uerfat
tulisse,
10. lib.
ex Mar
cet, qu
serui a
fection
in for
ma ser
homin
tus ill
ro illa
cati. A
tentia
POST
nius

Deum, & homo propter hominē. Quod si difficile intelligitur, mēs fide purgetur à peccatis abstinēdo, & bona operando: difficilia n. sunt hæc. Idē in li. de fide ad Petrum, Dei filius cum sit Deus ætern⁹ & verus, pro nobis factus est homo verus & plen⁹.

In eo verus, quia veram habet Deus ille humanam naturam: In eo verò plenus, quia & carnē huma-

nam suscepit & animam rationalē. Item, nō ad aliud fuit illa Dei summi susceptio vel exinanitio, nisi formę seruilis inest naturę humanę susceptio: vtraq; ergo est in Christo forma, q̄a vtraq; vera & plena est in Christo substantiā diuinā scil. & huma-

na natura: Idē in li. contra Maximinum, cum esset p̄ se ipsum inuisibilis, visibilis in homine apparuit, quem de scēmina suscipere dignatus est. Idem in eodem. Nos Christum dominum verū hominem suscepisse credimus, & in ipso visibiliter inuisibilē

hominibus apparuisse: in ipso inter homines conuersatum fuisse, in ipso ab hominibus humanā p̄tulisse, in ipso homines docuisse. Hilarius quoq; in 10. lib. de Trinit. ait. Quomodo Dei filius natus est ex Maria, nisi quod verbum caro factum est, scilicet, quod filius Dei cum in forma Dei esset, formā serui accepit: Vnum tamen eundemq; non Dei defectio-

ne, sed hominis assumptione profiteamur: & in forma Dei propter naturam diuinam, & in forma serui ex conceptione spiritus sancti secundum hominis habitum repertum fuisse. Non fuit habitus ille tantum hominis, sed vt hominis, neq; caro illa caro peccati, sed in similitudine carnis peccati. Audistis tres secundum diuersos positas sententias, & pro singulis inducta testimonia.

POSITIS SENTENTIIS PROLATISQVE TESTIMONIIIS intelligentias propositarum locutionum exequitur secundum singulas sententias, & prius secundum primam.

* *

M m 3 DIS-

Ibid. in fin.

cap. 2.

Aug. lib. de

fide contra

Manichæos

in princ.

c. 22. tom. 6.

In eod. lib.

contra Ma-

nichæos in

princ. ca. 6.

Hilar. ante

med. lib. 10.

Ibid paulo

inferius.